

اثر پاکلوبوترازول و پروهگزادیون کلسیم بر برخی ویژگی‌های رویشی توت‌فرنگی رقم پاروس (*Fragaria × ananassa* Duch. Cv. Paros)

عباس دانایی فر^۱، مهدیه غلامی^{۲*}، مصطفی مبلی^۳، بهرام بانی‌نسب^۴

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

^{۲*} استادیار گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ استاد گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۴ دانشیار گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

*نویسنده مسئول: mah.gholami@cc.iut.ac.ir

چکیده

به‌منظور کاهش رشد رویشی در توت‌فرنگی پژوهشی به هدف بررسی تأثیر پاکلوبوترازول و پروهگزادیون کلسیم بر برخی از خصوصیات رویشی توت‌فرنگی رقم پاروس، به‌صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. پروهگزادیون کلسیم در سه سطح شامل ۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر و پاکلوبوترازول در چهار سطح شامل ۰، ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ میلی‌گرم در لیتر در دو نوبت محلول‌پاشی شدند. نتایج نشان داد که کاربرد پاکلوبوترازول تأثیر معنی‌داری بر نسبت سطح برگ، نسبت وزن برگ، نسبت وزن ریشه، سطح ویژه برگ و وزن ویژه برگ دارد ولی بر نسبت طولی ریشه و طول ویژه ریشه تأثیر معنی‌داری نداشت. کاربرد پروهگزادیون کلسیم نیز تأثیر معنی‌داری بر نسبت سطح برگ، نسبت وزن برگ، نسبت طولی ریشه، نسبت وزن ریشه، وزن ویژه برگ، طول ویژه ریشه و سطح ویژه برگ داشت. به‌طور کلی نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که کاربرد همزمان پاکلوبوترازول و پروهگزادیون کلسیم بیشترین تأثیر را بر بهبود رشد رویشی گیاهان مورد آزمایش داشته است که به هدف تقویت رشد زایشی کاربرد آن‌ها توصیه نمی‌شود.

کلمات کلیدی: سطح برگ، طول ویژه، محلول‌پاشی، میوه‌های ریز، وزن ویژه.